

بروز عوارض قلبی و عروقی بیماری کاوازاکی

دکتر باقر نیک یار*

چکیده

بیماری کاوازاکی یک نوع التهاب عروقی منتشر و سیستمیک می‌باشد که عامل آن تاکنون به درستی شناخته نشده است. مهم‌ترین عارضه بیماری در فاز حاد، آماس شریان‌های کوچک و متوسط می‌باشد. به همین سبب این بیماری می‌تواند منجر به گشادی و انوریسم عروق کرونر شود. هدف این پژوهش بررسی عوارض قلبی و عروقی بیماری کاوازاکی در کودکان ارجاع شده به دو مرکز قلب کودکان تهران بود. از ۵۴ بیمار شناخته شده کاوازاکی، ۳۰ پسر و ۲۴ دختر، با حداقل سن ۵ ماه و حداکثر سن ۱۳ سال، و میانگین سنی ۳/۹ سال مورد ارزیابی قرار گرفتند. همه بیماران غیر از سه نفر، با روش استاندارد یعنی آسپرین با دوز بالا و گاما گلوبولین وریدی درمان شده بودند. از تمام این افراد، معاینه بالینی، نوار قلب، رادیوگرافی قفسه سینه و اکوکاردیوگرافی به عمل آمد. تابع یافته‌های قلبی عبارت بودند از: بزرگی قلب، ۴ مورد (۶/۷ درصد)، تغییرات نوار قلبی، ۴ مورد (۶/۷ درصد)، نارسایی در یچه میترال، ۳ مورد (۵/۷ درصد)، بدکنشی بطن چپ (LV dysfunction) ۲ مورد (۷/۳ درصد)، افیوژن پریکارد، ۴ مورد (۶/۷ درصد) و گشادی عروق کرونر، ۵ مورد (۹/۲ درصد). این مطالعه نشان داد که بیماری کاوازاکی و پیامدهای قلبی و عروقی آن در کشور ما کمیاب نیست. یک مشکل بزرگ ناشی از این بیماری، گرفتاری عروق کرونر است. درمان با گاما گلوبولین وریدی (IVGG) احتمال خطر عوارض قلبی را کاهش می‌دهد. اکوکاردیوگرافی یک وسیله ارزشمند برای شناخت عوارض قلبی در فاز حاد و پیگیری دراز مدت این بیماری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بیماری کاوازاکی، بزرگی قلب، انوریسم، بدکنشی بطن چپ، اکوکاردیوگرافی

مقدمه

داخلی عروق این رگ‌ها بهبود یافته، خصامت چشمگیری را در اینتیما نشان می‌دهد (۱۱). از این رو انوریسم‌های بهبود یافته ممکن است از نظر عملکرد غیر طبیعی باشند (۱۲ و ۱۳). امروزه مرگ و میر ناشی از بیماری به خاطر درمان آن از ۲ درصد در گذشته به ۰/۱ درصد کاهش پیدا کرده است (۱). کودکان بهبود یافته از بیماری کاوازکی ممکن است دچار دیس لیپیدیما همراه با افزایش خفیف تامتوسط LDL^۳ و کاهش HDL^۴ شوند (۷).

این مطالعه برای بررسی عوارض قلبی و عروقی بیماری کاوازکی در کودکان ارجاعی به دو مرکز قلب کودکان تهران انجام شده است.

وسایل و روش‌ها

۵۴ کودک مبتلا به کاوازکی که بیماری آنها به وسیله متخصصین کودکان مراکز دانشگاهی کشور به ویژه در شهر تهران شناخته و با روش استاندارد درمان شده بودند، از سوی پژوهشگر برای بررسی عوارض قلبی و عروقی بیماری به دو مرکز قلب کودکان تهران (بیمارستان‌های قلب شهید رجایی و دی) فرستاده شدند و در مدت تقریبی دو سال از پاییز ۷۶ تا ۷۷ مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند.

شاخص‌های قلبی مورد بررسی عبارت بودند از: یافته‌های بالینی، عکس قفسه سینه (CXR)^۵، نوار قلب (ECG)^۶ و اکوکاردیوگرافی به روش M.Mode 2D Doppler با دستگاه وینگک مد.

آنژیوگرافی انتخابی کرونر فقط برای یک بیمار به منظور تایید آنوریسم غول آسا انجام شد. همه بیماران غیر از سه نفر با روش استاندارد گاما گلوبولین وربیدی و آسپرین با دوز بالا درمان شده بودند. تنها یک دختر دو ساله به دلیل نارسایی حاد قلبی و حالت

بیماری کاوازکی نخستین بار در سال ۱۹۶۷ به وسیله یک پزشک زبانی به نام دکتر کاوازکی به جهانیان معرفی شد (۱). پژوهشگر این بیماری عبارت است از آماس گستره و شدید شریان‌های متوسط و کوچک به ویژه عروق کرونری. این آماس سنگ بنای تمام نشانه‌ها و عوارض فنی و عروقی بیماری است. علت بیماری هنوز به درستی شناخته نشده اما شواهد بالینی و ایدئولوژیک به سود یک عارضه عقوینی است (۲). کاوازکی فراوان‌ترین بیماری اکتسابی قلبی نزد کودکان کشورهای صنعتی مثل آمریکا و زبان است (۳). کودکان آسیابی بیش از دیگران در معرض خطر ابتلاء این بیماری هستند. ۳۰-۵۰ درصد بیماران دچار ۵ سال سن دارند (۴). بدون درمان، ۵۰-۳۰ درصد بیماران دچار اختلال عروق کرونر می‌شوند. این که اختلال عروق کرونر ناشی از بیماری، فرد را در دوره جوانی مستعد اترواسکلروز زودرس می‌نماید یانه، هنوز به درستی معلوم نیست (۵-۸).

در گذشته، بیش از استفاده از اکوکاردیوگرافی‌های با وضوح زیاد، بیماران مشکوک به انوریسم عروق کرونر، در صورت نیاز آنژیوگرافی انتخابی کرونر^۱ می‌شدند (۹). ولی هم‌اکنون به غیر از موارد نادر، تمام بیماران از نظر عوارض قلبی و عروقی در فاز حاد و مرحله درازمدت، یا اکوکاردیوگرافی پیگیری می‌شوند. امروزه کارآیی اکوکاردیوگرافی با آنژیوگرافی در این زمینه یکسان می‌باشد (۹).

عارض و یافته‌های قلبی و عروقی بیماری بدون درمان عبارتند از: میوکاردیت در ۵۰ درصد موارد، بزرگی قلب در عکس قفسه سینه ۲۰ درصد موارد، افیوزن پریکارد (PE)^۶ در ۳۰ درصد موارد، تغییرات غیر انتظامی قطعه T و ST در ۴۵ درصد موارد و بدکنشی بطن چپ^۷ در ۲۵ درصد موارد (۳).

گشادی عروق کرونر در ۳۰-۵۰ درصد موارد و وجود افیوزن پریکارد (PE) شناس آنوریسم عروق کرونر را افزایش می‌دهند (۱۰). ۱۵-۲۰ درصد گشادی‌های عروق کرونر منجر به انوریسم می‌شوند. ۵ درصد انوریسم‌ها در بررسی با اکوکاردیوگرافی، از ۱-۲ سال خود به خود بهبود می‌یابند (۳). اولتراسونوگرافی www.SHd.ir

1- Selective Coronary Angiography

2- Pericardial Effusion (PE)

3- Left Ventricular Dysfunction

4- Low Density Lipoprotein (LDL)

5- High Density Lipoprotein (HDL)

6- Chest X Ray (CXR)

7- Electrocardiography (ECG)

دیده می شود، اما در طی درمان با روش های غیر استاندارد (توأم با تأخیر) تا ۲۴/۵ درصد نیز گزارش شده است (۸). وجود افیوزن پریکارد شناس گشادی و آنوریسم عروق کرونر را در این بیماری افزایش می دهد (۹)، در این بررسی از ۴ بیمار با افیوزن پریکارد به دنبال کاروازا کی دو نفر آنها هم زمان گشادی عروق کرونر نیز داشتند.

امروزه نارسایی در بیچه میترال پس از درمان با روش استاندارد و زودهنگام به ۱ درصد کاهش یافته، اما ۵/۵ درصد بیماران مابه دنبال بیماری کاروازا کی، نارسایی در بیچه میترال داشتند.

نسبت پسران به دختران در این بیماری حدود ۱/۵ به ۱ می باشد. این نسبت در بررسی ما ۱/۲۵ به ۱ بود که با یافته های سایر نقاط جهان تقریباً همخوانی دارد. مرگ و میر ناشی از بیماری بدون درمان ۲ درصد می باشد. امروزه با درمان به روش استاندارد در کثیر ژاپن به کمتر از ۱/۰ درصد کاهش پیدا کرده است. اما خوبیختانه بیماران ما هیچ گونه مرگ و میری نداشتند. احتمالاً پسکی از دلایل آن محدود بودن تعداد بیماران پیگیری شده می باشد. مستند به این مطالعه می توان گفت که بیماری کاروازا کی و پیامدهای قلبی و عروقی آن در کشورمان کمیاب نیست و یک مشکل بزرگ ناشی از این بیماری، گرفتاری عروق کرونر است. همچنین درمان به موقع با گاما گلوبولین و ریدی (IVGG) ^۱ احتمال عوارض قلبی را کاهش می دهد. به علاوه، اکوکاردیوگرافی یک و سیله ارزشمند برای شناخت عوارض قلبی در فاز حاد و پیگیری درازمدت این بیماری می باشد.

تشکر و قدردانی

در پیشانی به خاطر همکاری صمیمانه و بسیار دریغ استادان ارجمند آقایان دکتر مهران پور و دکتر شاه محمدی که در این پژوهش مشوق و راهنمایم بودند، بسیار سپاسگزارم.

نژدیک به شوک کاردیوژنیک در بخش مراقبت های قلبی ^۱CCU بستری شد. تمام بیماران به طور سربایی هر ۶ ماه یک بار با معاینه بالینی و اکوکاردیوگرافی پیگیری شدند و در صورت مشاهده ضایعه قلبی به ویژه گشادی عروق کرونر، فواصل، پیگیری ها بر حسب مورد کوتاه تر گردید.

یافته ها

از تعداد ۵۴ بیمار، ۳۰ نفر پسر و ۲۴ نفر دختر بودند. نسبت دختران به پسران مبتلا به بیماری کاروازا کی ۱/۲۵ به ۱ بود. حداقل سن بیماران ۵ ماه و حداً کثر سن آنان ۱۳ سال با میانگین سنی ۲/۹ سال بود.

یافته های مثبت قلبی و عروق

- ۱- بزرگی قلب در CXR، ۴ مورد (۷/۶ درصد)
 - ۲- تغییرات قطعه T و ST، ۴ مورد (۷/۶ درصد)
 - ۳- نارسایی در بیچه میترال ^۲، ۳ مورد (۵/۵ درصد)
 - ۴- بدکنشی بطن چپ، ۴ مورد (۷/۶ درصد)
 - ۵- افیوزن پریکارد (PE)، ۴ مورد (۷/۶ درصد)
 - ۶- گشادی عروق کرونر، ۵ مورد (۹/۲ درصد)
- دو بیمار علاوه بر افیوزن پریکارد، گشادی عروق کرونر نیز داشتند. هیچ گونه مرگ و میری در مرحله حاد و پیگیری دو ساله بیماران دیده نشد.

بحث

گشادی عروق کرونر در این پژوهش ۹/۲ درصد بود. درمان به موقع و استاندارد بیماری کاروازا کی شناس گشادی و آنوریسم عروق کرونر را از ۳۰-۵۰ درصد به ۱۴/۳-۶ درصد کاهش می دهد (۱۰). امروزه بدکنشی بطن چپ با درمان به هنگام بیماری به ۲/۲ درصد کاهش یافته ولی در بررسی ما ۷/۶ درصد بود. افیوزن پریکارد در این پژوهش ۷/۶ درصد بود. امروزه افیوزن پریکارد در خلال درمان زود هنگام با روش استاندارد به ندرت

۱- Coronary Care Unit (CCU)

۲- Mitral Regeneration (MR)

۳- Intravenous Gama Globulin (IVGG)

منابع

- 1 - Braunwald E. Braunwald heart disease a textbook of cardiovascular medicine. 6th Ed, Vol 3. Philadelphia. W.B.Saunders company. 2001; p: 1630-1634.
- 2 - Schwartz WM, Bell ML, Minghamesthe PM, et al. The 5 minute pediatric consult. 2th Ed. Philadelphia, Williams and Wilkins Company. 2000; 494-495.
- 3 - Takahashi M. Kawasaki disease. in: Hugh D. Howard A. Gesell PG, Bclark E, Driscoll DT. Moss and Adams heart disease in infants children and adolescents. 5th Ed. vol 2. Philadelphia: Williams and wilkins. 2001; p: 1216-1223.
- 4 - Behraman R, Kliegman J. Nelson Text book of pediatric. 16th Ed, Phialdelphia: W.B.Saunders company. 2000; p: 725-727.
- 5 - Kato H, Inoue O, Kawasaki T, et al. Adult coronary artery disease probably due to childhood Kawasaki disease. Lancet 1992; 340: 1127-1129.
- 6 - Burns JC, Shike H, Gordon JB, et al. Sequelae of Kawasaki disease in adolescents and young adults. J Am Coll Cardiol 1996; 28: 253-257.
- 7 - Newburger JW, Burns JC, Beiser AS, et al. Altered lipid profile after Kawasaki syndrome. Circulation 1991; 84: 625-631.
- 8 - Newburger JW, Takahashi M, Burns JC, et al. The treatment of Kawasaki syndrome with intravenous gammaglobulin. N Engl J Med 1986; 315 : 341-347.
- 9 - Capannari TE, Daniels SR, Meyer RA, et al. Sensitivity specificity and predictive value of two dimensional echocardiography in detecting voronary artery aneurysms in patients with kawasaki disease. J Am Coll Cardiol. 1986; 7: 355-360.
- 10 - Figenbum H. Ecocardiography. 5th Ed. Philadelphia: Lea & Fobiger company, 1994; P: 405.
- 11 - Sugimura T, Kato H, Inoue O, et al. Intravascular ultrasound of coronary arteries in children - Assessment of the wass morphology and the lumen after Kawasaki disease. Circulation 1994; 89: 258-265.
- 12 - Yamakawa r, Ishii M, Sugimura T, et al. Coronary endothelial dysfunction after Kawasaki : evaluation by intracoronary injection acethylcholin. J Am Coll Cardiol. 1993; 31: 1074-1080
- 13 - Mitani Y, Okada Y, Shimpo H, et al. Impaired endothelial function in epicardial coronary arteries after Kawasaki disease. Circulation 1997, 96 : 454-461.